CURS 3 Şiruri de caractere

Un *șir de caractere* este o secvență de caractere indexată de la 0, memorată folosind un obiect de tipul clasei str.

Limbajul Python folosește setul de caractere Unicode (https://home.unicode.org/), ceea ce permite utilizarea într-un program a caracterelor din aproape orice alfabet existent pe Glob (internaţionalizare) și a simbolurilor specifice multor domenii (pentru mai multe detalii consultați pagina https://docs.python.org/3/howto/unicode.html).

Constantele de tip șir de caractere (*literali*) se reprezintă în două moduri:

- prin 'şir' sau "şir", dacă dorim ca şirul respectiv să fie considerat ca fiind scris pe o singură linie (sunt ignorate caracterele newline);
- prin '''ṣir''' sau """ṣir""", dacă dorim ca șirul respectiv să fie considerat ca fiind scris pe mai multe linii (nu sunt ignorate caracterele newline).

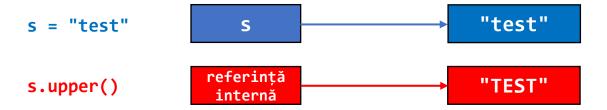
Exemplu:

Într-un şir de caractere se pot insera secvențe escape, la fel ca în limbajele C/C++: \n (linie nouă), \t (tab), \\ (backslash) etc. (pentru mai multe detalii consultați pagina http://www.python-ds.com/python-3-escape-sequences).

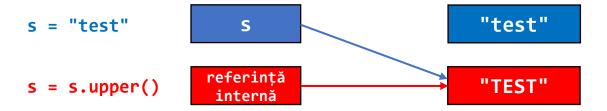
O proprietate foarte importantă a șirurilor de caractere o constituie faptul că sunt *imutabile*, respectiv valoarea unui obiect de tip șir de caractere nu mai poate fi modificată după crearea sa, ci se poate modifica doar o referință spre el. Din acest motiv, nicio metoda din clasa str nu va modifica efectiv șirul curent (cel care apelează metoda respectivă), ci va crea un nou șir! De exemplu, să considerăm următoarea secvență de cod, care va afișa șirul test:

```
s = "test"
s.upper()
print(s) #test
```

Practic, metoda upper() nu va transforma literele mici ale șirului s în litere mari, ci va genera un nou șir, obținut prin transformarea literelor mici ale șirului s în litere mari:

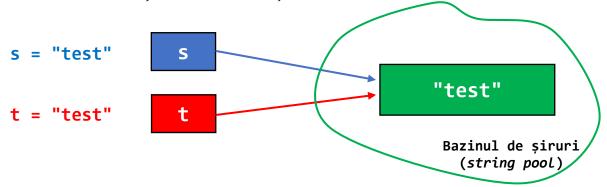

Pentru a modifica efectiv șirul s, trebuie să modificăm referința conținută de el în referința internă asociată șirului generat prin apelul s.upper():

Obiectul conținând șirul "test" va fi șters automat din memorie de *Garbage Collector* după ce nu va mai exista nicio referință activă spre el.

Pentru stocarea șirurilor de caractere în memoria internă, limbajul Python utilizează mecanismul *string interning*, prin care se stochează în memorie o singură copie a fiecărui șir de caractere distinct utilizat în cadrul unui program. Astfel, obiectele de tip șir de caractere sunt păstrate într-un bazin de șiruri (*string pool*), iar în momentul în care o variabilă este inițializată cu un șir constant se verifică dacă acesta există deja în bazin sau nu. În caz afirmativ, nu se mai creează un nou obiect de tip șir, ci variabila de tip șir va primi direct referința șirului existent din bazin, iar în cazul în care șirul nu există în bazin se va crea unul nou și se furniza referința sa.

Funcționarea corectă a mecanismul *string interning* se bazează pe imutabilitatea șirurilor de caractere, respectiv pe faptul că nu putem să modificăm conținutul unui șir după crearea sa. În caz contrar, dacă șirurile de caractere ar fi fost *mutabile*, modificare unui obiect de tip șir din bazinul de șiruri ar fi condus la modificarea implicită a tuturor șirurilor care conțin referința sa!

Utilizarea mecanismului string interning prezintă mai multe avantaje, cele mai importante fiind micșorarea spațiului de memorie utilizat pentru stocarea șirurilor și creșterea vitezei de comparare a lor. Fără utilizarea bazinului de șiruri, compararea a două șiruri de caractere s și t prin s == t necesită compararea caracterelor aflate pe aceleași poziții, deci complexitatea computațională va fi $\mathcal{O}(\operatorname{len}(s))$. În cazul utilizării bazinului de șiruri, compararea s == t a două șiruri de caractere poate fi înlocuită cu compararea s is t a referințelor obiectelor asociate, ceea ce revine la compararea a două numere întregi (i.e., id(s) == id(t)), deci complexitatea computațională va fi doar $\mathcal{O}(1)$!!!

În *mod implicit*, un şir este salvat în bazinul de şiruri dacă face parte din sintaxa limbajului Python (i.e., şirul este un cuvânt cheie, denumirea unei funcții/clase/variabile etc.) sau are lungimea cel mult 1 (i.e., este șirul vid sau este format dintr-un singur caracter). Orice alt șir de caractere este salvat în bazinul de șiruri dacă îndeplinește următoarele condiții:

• lungimea sa este cel mult 4096;

```
s = "a" * 4096
t = "a" * 4096
print(s == t)  #True
print(s is t)  #True

s = "a" * 4097
t = "a" * 4097
print(s == t)  #True
print(s is t)  #False
```

valoarea sa poate fi determinată în momentul compilării;

• toate caracterele sunt caractere ASCII (condiția nu este obligatorie în toate implementările Python).

În *mod explicit*, un şir poate salvat în bazinul de şiruri dacă se utilizează metoda intern(şir) din modulul sys:

```
import sys

s = "test"
x = "st"
t = "te" + x
print(s is t)  #False
```

```
s = "test"
x = "st"
t = sys.intern("te" + x)
print(s is t) #True
```

Atenție, metoda sys.intern(șir) este lentă, deci trebuie utilizată doar dacă acest lucru este absolut necesar (de exemplu, dacă în programul respectiv se vor efectua multe comparări de șiruri care nu sunt implicit supuse procesului de *string interning*)!

Mai multe detalii referitoare la mecanismul *string interning* din limbajul Python găsiți în pagina https://stackabuse.com/guide-to-string-interning-in-python/.

Accesarea elementelor unui șir de caractere

Elementele unui șir de caractere pot fi accesate în mai multe moduri, astfel:

a) prin indici pozitivi sau negativi

În limbajul Python, oricărei secvențe ($mulțime\ iterabilă$) de lungime n îi sunt asociați atât indici pozitivi, cuprinși între 0 și n-1 de la stânga spre dreapta, cât și indici negativi, cuprinși între -n și -1 de la stânga la dreapta.

Exemplu: pentru șirul **s = "programare"** avem asociați următorii indici:

		1								
S	'p'	'r'	<u>.</u>	_ ლ	'r	' a'	'm'	'a'	'r	'e'
	-10	-9	-8	-7	-6	-5	-4	-3	-2	-1

Astfel, al patrulea caracter din şir (litera 'g'), poate fi accesat atât prin s[3], cât şi prin s[-7]. Atenție, accesarea unui caracter va fi de tip read-only (doar în citire), deoarece șirurile sunt imutabile! De exemplu, instrucțiunea s[6] = 'd' o să genereze, în momentul executării programului, eroarea "TypeError:'str' object does not support item assignment". Totuși, caracterul aflat întrun șir s pe o poziție p validă (cuprinsă între 0 și len(s)-1) poate fi modificat sau șters construind un nou șir a cărui referință va înlocui referința inițială:

$$s = s[:p] + "caracter_nou" + s[p+1:]$$
 (modificare)
 $s = s[:p] + s[p+1:]$ (ștergere)

b) prin secvențe de indici pozitivi sau negativi (slice)

Expresia șir[st:dr] extrage din șirul dat subșirul cuprins între pozițiile st și dr-1, dacă st ≤ dr, sau șirul vid în caz contrar.

Exemple:

```
s[5:2:-1] = "arg"
s[:] = "programare" (întregul șir)
s[::-1] = "eramargorp" (șirul oglindit)
s[-9:4] = "rog"
```

Operatori pentru șiruri de caractere

În limbajul Python sunt definiți următorii operatori pentru manipularea șirurilor de caractere:

a) operatorul de concatenare: +

```
Exemplu: "un" + " " + "exemplu" = "un exemplu"
```

b) operatorul de multiplicare (concatenare repetată): *

```
Exemplu: "test" * 3 = 3 * "test" = "testtesttest"
```

c) operatorii pentru testarea apartenenței: in, not in

Exemplu: expresia "est" in "atestat" va avea valoarea True

d) operatorii relaționali (comparări lexicografice): <, <=, >, >=, ==, !=

```
Exemple: expresia "Popa" <= "Popescu" va avea valoarea True, iar expresia "POPA" == "Popa" va avea valoarea True
```

Funcții predefinite pentru șiruri de caractere

În limbajul Python sunt predefinite mai multe funcții (built-in functions – https://docs.python.org/3/library/functions.html), dintre care unele pot fi utilizate pentru mai multe tipuri de date. De exemplu, funcția len(secvență) va furniza numărul de elemente dintr-o secvență (iterabil), indiferent dacă aceasta este o listă sau un șir de caractere. Funcțiile predefinite care se pot utiliza pentru șiruri de caractere sunt următoarele:

- a) len(şir): furnizează numărul de caractere unui şir (lungimea şirului)Exemplu: len("test") = 4
- b) str(expresie): transformă valoarea expresiei într-un şir de caractere Exemple: str(123) = "123", str(1+2==3) = "True"
- c) min(șir) / max(șir): furnizează caracterul minim/maxim în sens lexicografic (alfabetic) din șirul respectiv (atenție, literele mari sunt mai mici, din punct de vedere lexicografic, decât literele mici!)

```
Exemple: min("Examene") = "E", max("examene") = "x"
```

- d) ord(caracter): furnizează codul Unicode asociat caracterului respectiv **Exemplu**: ord("A") = 65
- e) chr(număr): furnizează caracterul având codul Unicode respectiv **Exemplu:** chr(65) = "A"

Metode pentru prelucrarea șirurilor de caractere

Metodele pentru prelucrarea șirurilor de caractere sunt, de fapt, metodele încapsulate în clasa str. Așa cum am precizat anterior, șirurile de caractere sunt *imutabile*, deci metodele respective nu vor modifica șirul curent, ci vor genera un nou șir care va conține rezultatul prelucrării șirului inițial. Din acest motiv, metodele clasei str se vor apela, de obicei, în cadrul unei expresii de forma următoare: șir = șir.metodă(parametrii). De exemplu, pentru a transforma toate literele mici ale unui șir în litere mari, vom utiliza expresia șir = șir.upper().

În continuare, vom prezenta mai multe metode pentru prelucrarea șirurilor de caractere, cu observația că parametrii scriși între paranteze drepte sunt opționali:

- a) metode pentru formatare
 - strip([caractere]): furnizează șirul obținut din șirul curent prin eliminarea celui mai lung prefix și celui mai lung sufix formate doar din caracterele indicate prin parametrul opțional de tip șir.

Exemplu:

```
s = "www.example.org"
s = s.strip("...misgrown?!")
print(s) #example
```

Dacă metoda este apelată fără parametru, atunci metoda va furniza șirul obținut din șirul curent prin eliminarea celui mai lung prefix și celui mai lung sufix formate doar din spații albe:

```
s = " www.python.org "
s = s.strip()
print(s) #www.python.org
```

• center(lățime, [caracter]): furnizează șirul obținut prin centrarea șirului inițial folosind caracterul indicat.

Exemplu:

```
s = "www.python.org"
s = s.center(30, ".")
print(s) #......www.python.org......
```

Dacă metoda este apelată fără parametru, atunci metoda va furniza șirul obținut prin centrarea șirului inițial folosind spații:

```
s = "www.python.org"
s = s.center(30)
print(s) # www.python.org
```

• format(număr variabil de parametrii): furnizează șirul obținut prin înlocuirea câmpurilor variabile din șirul curent (marcate prin {}) cu parametrii metodei.

Parametrii metodei format(...) pot fi accesați de câmpurile variabile din șirul curent prin mai multe modalități:

• *accesare secvențială* (primul câmp variabil din șir va fi înlocuit cu primul parametru al metodei, al doilea câmp va fi înlocuit cu al doilea parametru etc.):

```
s = "Ana are {} mere {}!"
s = s.format(5, "roșii")
print(s) #Ana are 5 mere roșii!
```

• *accesare pozițională* (fiecare câmp variabil din șir va conține numărul de ordine al parametrului metodei cu care va fi înlocuit):

```
s = "Ana are {1} mere {0}!"
s = s.format("roșii", 3+4)
print(s) #Ana are 7 mere roșii!
```

• *accesare prin parametrii cu nume* (fiecare câmp variabil din şir va conține numele parametrului metodei cu care va fi înlocuit):

```
s = "Ana are {numar} mere {culoare}!"
s = s.format(culoare="roșii", numar=3)
print(s) #Ana are 3 mere roșii!
```

Metoda format permite crearea dinamică a unor șiruri de caractere. O descriere detaliată a modalităților de utilizare a sa puteți găsi în următoarea pagină web: https://docs.python.org/3.8/library/string.html#formatstrings.

- b) metode pentru transformări la nivel de caracter
 - lower(): furnizează șirul obținut din șirul inițial prin transformarea tuturor literelor mari în litere mici;
 - upper(): furnizează șirul obținut din șirul inițial prin transformarea tuturor literelor mici în litere mari;
 - swapcase(): furnizează șirul obținut din șirul inițial prin transformarea tuturor literelor mici în litere mari și invers;
 - title(): furnizează șirul obținut din șirul inițial prin transformarea primei litere a fiecărui cuvânt în literă mare, restul literelor fiind transformate în litere mici;
 - capitalize(): furnizează șirul obținut din șirul inițial prin transformarea primei sale litere în literă mare, restul literelor fiind transformate în litere mici.

Exemple:

c) metode pentru clasificare

Metodele din această categorie verifică dacă toate caracterele șirului curent sunt de un anumit tip și returnează True sau False:

- isascii(): verifică dacă toate caracterele șirului sunt caractere ASCII (au codul cuprins între 0 și 127);
- isalpha(): verifică dacă toate caracterele șirului sunt litere;
- isdigit(): verifică dacă toate caracterele șirului sunt cifre;
- isnumeric(): verifică dacă toate caracterele șirului sunt caractere numerice;
- isalnum(): verifică dacă toate caracterele șirului sunt alfanumerice (i.e., sunt litere sau cifre);
- isspace(): verifică dacă toate literele din șir sunt spații albe (blank, tab etc.);
- islower(): verifică dacă toate literele din şir sunt litere mici, iar şirul poate să mai conțină şi alte caractere care nu sunt litere (de exemplu, cifre sau semne de punctuație);
- isupper(): verifică dacă toate literele din șir sunt litere mari, iar șirul poate să mai conțină și alte caractere care nu sunt litere;
- istitle(): verifică dacă prima literă a fiecărui cuvânt este literă mare, iar restul literelor sunt mici.

Exemple:

```
print(s.isascii())
                                  #True
print(s.isalpha())
                                  #False
s = "Anu12020"
                                  #True
print(s.isalnum())
s = "Ana Are 123 De Mere!!!"
print(s.istitle())
                                  #True
s = "123 \setminus u00BD"
                                  \#s = 123\%
print(s.isdigit())
                                  #False
print(s.isnumeric())
                                  #True
s = "ANA ARE
print(s[3:10].islower())
                                  #False
print(s[0:7].isupper())
                                  #True
print(s[7:9].isspace())
                                  #True
```

d) *metode pentru căutare*

• count(subșir, [start], [stop]): furnizează numărul aparițiilor disjuncte ale subșirului indicat în șirul curent. Parametrii opționali start și stop pot fi utilizați pentru a specifica poziții din șir între care să fie căutat subșirul respectiv (se va considera inclusiv poziția start și exclusiv poziția stop).

Exemplu:

```
s = "Hahahahahahaha..."
print(s.count("haha")) #3
s = "Ana are mere în camerele casei sale."
```

```
print(s.count("mere")) #2
print(s.count("mere", 15)) #1
```

• find(subșir, [start], [stop]): furnizează cel mai mic indice la care începe subșirul dat în șirul curent sau -1 dacă subșirul dat nu apare în șirul curent. Parametrii opționali start și stop pot fi utilizați pentru a specifica poziții din șir între care să fie căutat subșirul respectiv (se va considera inclusiv poziția start si exclusiv poziția stop).

Exemplu:

```
s = "Ana are mere în camerele casei sale."
print(s.find("mere")) #8
print(s.find("pere")) #-1
```

 rfind(subșir, [start], [stop]): furnizează cel mai mare indice la care începe subșirul dat în șirul curent sau -1 dacă subșirul dat nu apare în șirul curent. Parametrii opționali start și stop pot fi utilizați pentru a specifica poziții din șir între care să fie căutat subșirul respectiv (se va considera inclusiv poziția start și exclusiv poziția stop).

Exemplu:

```
s = "Ana are mere în camerele casei sale."
print(s.rfind("mere")) #18
print(s.rfind("pere")) #-1
```

 startswith(prefix, [start], [stop]): verifică dacă șirul curent are prefixul indicat sau nu.

Exemple:

```
s = "programare"
print(s.startswith("pro"))  #True
print(s.startswith("gram", 2))  #False
print(s.startswith("gram", 3))  #True
print(s.startswith("gram", 3, 6))  #False
```

 endswith(sufix, [start], [stop])]): verifică dacă șirul curent are sufixul indicat sau nu.

Exemple:

```
s = "programare"
print(s.endswith("are"))  #True
print(s.endswith("mare", 7))  #False
print(s.endswith("mare", 4))  #True
print(s.endswith("mare", 4, 8))  #False
```

 replace(subșir, subșir_nou, [max]): furnizează șirul obținut din șirul curent prin înlocuirea tuturor aparițiilor subșirului indicat cu noul subșir.
 Parametrul opțional max poate fi utilizat pentru a înlocui doar primele max apariții ale subșirului dat cu noul subșir. **Exemple:**

- e) metode pentru împărțirea/construirea unui șir în/din subșiruri:
 - split(separator): furnizează o listă care conține subșirurile obținute din șirul curent considerând separatorul indicat (implicit, spațiile albe sunt considerate separatori).

Exemple:

```
s = "Ana are ore de floretă cu Dorel!"
w = s.split()
print(w) #['Ana', 'are', 'ore', 'de', 'floretă', 'cu', 'Dorel!']

s = "Ana are ore de floretă cu Dorel!"
w = s.split("e")
print(w) #['Ana ar', 'or', 'd', 'flor', 'tă cu Dor', 'l!']

w = s.split("ore")
print(w) #['Ana are ', 'de fl', 'tă cu D', 'l!']
```

• join(listă_subșiruri): furnizează șirul obținut prin concatenarea șubșirurilor date, folosind ca separator șirul curent.

Exemple:

```
s = " ".join(["Ana", "are", "mere", "!"])
print(s)  #Ana are mere !

s = "Ana are ore de floretă cu Dorel!"
w = "...".join(s.split())
print(w)  #Ana...are...ore...de...floretă...cu...Dorel!
```

În afara metodelor prezentate mai sus, clasa str conține și alte metode utile pentru prelucrarea șirurilor de caractere. O prezentare detaliată a lor găsiți în pagina https://docs.python.org/3/library/stdtypes.html?#string-methods.

Fișiere text

Un *fișier text* este o secvență de caractere organizată pe linii și stocată în memoria externă (SSD, HDD, DVD, CD etc.). Practic, fișierele text reprezintă o modalitate foarte simplă prin care se poate asigura *persistența datelor*.

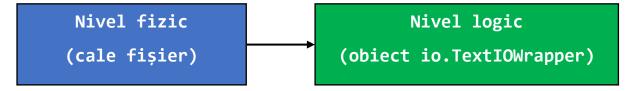
Liniile dintr-un fişier text sunt demarcate folosind caracterele **CR** (*carriage return* sau '\r' sau chr(13)) şi **LF** (*line feed* sau '\n' sau chr(10)), astfel:

- în sistemele de operare *Windows* si *MS-DOS* se utilizează combinația **CR+LF**;
- în sistemele de operare de tip *Unix/Linux* și începând cu versiunea *Mac OS X* se utilizează doar caracterul **LF**;
- în sistemele de operare până la versiunea *Mac OS X* se utilizează doar caracterul **CR**.

Indiferent de modalitatea utilizată pentru demarcarea liniilor într-un anumit sistem de operare, în momentul în care se citesc linii dintr-un fișier text, caracterele utilizate pentru demarcare vor fi transformate automat într-un singur caracter LF ('\n')!

Deschiderea unui fișier text

Operația de deschidere a unui fișier (text sau binar!) presupune asocierea fișierului, considerat la nivel fizic (i.e., identificat prin calea sa), cu o variabilă/un obiect dintr-un program, ceea ce va permite manipularea sa la nivel logic (i.e., prin intermediul unor funcții sau metode dedicate):

Practic, după deschiderea unui fișier, obiectul asociat fișierului va conține mai multe informații despre starea fișierul respectiv (dimensiunea în octeți, modalitatea de codificare utilizată, poziția curentă a pointerului de fișier etc.), iar programatorul va putea acționa asupra fișierului într-un mod transparent, folosind metodele puse la dispoziție de obiectul respectiv.

Deschiderea unui fișier se realizează folosind următoarea funcție (reamintim faptul că parantezele drepte indică faptul că parametrul este opțional):

Primul parametru al funcției reprezintă calea fișierului, sub forma unui șir de caractere, iar în cazul în care fișierul se află în directorul curent se poate indica doar numele său.

Modul de deschidere este utilizat pentru a preciza cum va fi prelucrat fișierul text și se indică prin următoarele litere:

- "r" pentru citire din fișier (read)
 - fisierul va putea fi utilizat doar pentru a citi date din el;

- este modul implicit de deschidere a unui fișier text, i.e. se va folosi dacă se omite parametrul "mod de deschidere" în apelul funcției open;
- dacă fișierul indicat prin calea respectivă nu există, atunci se va genera eroarea FileNotFoundError;
- "w" pentru scriere în fișier (write)
 - fișierul va putea fi utilizat doar pentru a scrie date în el;
 - dacă fișierul indicat prin calea respectivă nu există, atunci se va crea unul nou, altfel fișierul existent va fi șters automat și va fi înlocuit cu unul nou;
- "x" pentru scriere în fișier creat în mod exclusiv (exclusive write)
 - fișierul va putea fi utilizat doar pentru a scrie date în el;
 - dacă fișierul indicat prin calea respectivă nu există, atunci se va crea unul nou, altfel se va genera eroarea FileExistsError;
- "a" pentru adăugare în fișier (append)
 - fișierul va putea fi utilizat doar pentru a scrie informații în el;
 - dacă fișierul există, atunci noile datele se vor scrie imediat după ultimul său caracter, altfel se va crea un fișier nou și datele se vor scrie de la începutul său.

Pentru a trata excepțiile care pot să apară în momentul deschiderii unui fișier, se va folosi o instrucțiune de tipul try...except, așa cum se poate observa în exemplele următoare:

```
try:
    f = open("exemplu.txt")
    print("Fişier deschis cu succes!")
except FileNotFoundError:
    print("Fişier inexistent!")
```

```
try:
    f = open("C:\Test Python\exemplu.txt", "x")
except FileNotFoundError:
    print("Calea fișierului este greșită!")
except FileExistsError:
    print("Fișierul deja există!!")
```

Din cel de-al doilea exemplu se poate observa faptul că eroarea FileNotFoundError va fi generată și în cazul modurilor de deschidere pentru scriere (i.e., modurile "w", "x" și "a") în cazul în care calea fișierului este greșită!

Citirea datelor dintr-un fișier text

În limbajul Python, datele citite dintr-un fișier text vor fi furnizate întotdeauna sub forma unor siruri de caractere!

Pentru citirea datelor dintr-un fișier text sunt definite următoarele metode:

• read(): furnizează tot continutul fisierului text într-un singur sir de caractere

Exemplu:

Program	Fișier de intrare	Ecran
<pre>f = open("exemplu.txt") s = f.read()</pre>	Ana are multe pere,	Ana are multe pere,
<pre>print(s) f.close()</pre>		mere rosii, si mai multe prune!!!

Observați faptul că șirul s conține și caracterele LF ('\n') folosite pentru delimitarea liniilor!

• **readline()**: furnizează conținutul liniei curente din fișierul text într-un șir de caractere sau un șir vid când se ajunge la sfârșitul fișierului

Exemplu:

Program	Fișier de intrare	Ecran
<pre>f = open("exemplu.txt") s = f.readline()</pre>	Ana are multe pere,	Ana are multe pere,
<pre>print(s, end="")</pre>	mere rosii, si mai multe prune!!!	mere rosii, si mai multe prune!!!
<pre>s = f.readline() f.close()</pre>		

Observați faptul că, de fiecare dată, șirul s conține și caracterul LF ('\n') folosit pentru delimitarea liniilor, mai puțin în cazul ultimei linii!

O modalitate echivalentă de parcurgere a unui fișier text linie cu linie constă în iterarea directă a obiectului f asociat:

Exemplu:

Program	Fișier de intrare	Ecran
<pre>f = open("exemplu.txt") for linie in f:</pre>	Ana are multe pere,	Ana are multe pere,
<pre>print(linie, end="") f.close()</pre>	mere rosii, si mai multe prune!!!	mere rosii, si mai multe prune!!!

• readlines(): furnizează toate liniile din fișierul text într-o listă de șiruri de caractere

Exemplu:

Program	Fișier de intrare	Ecran
<pre>f = open("exemplu.txt") s = f.readlines()</pre>	Ana are multe pere,	<pre>['Ana are multe pere,\n', '\n', 'mere rosii,\n', 'si mai</pre>
	mere rosii, si mai multe prune!!!	rosii,\n', 'si mai multe prune!!!']

Observați faptul că fiecare șir de caractere din listă, corespunzător unei linii din fișier, conține și caracterul LF (' \n') folosit pentru delimitarea liniilor, mai puțin în cazul ultimei linii!

Cele 3 modalități de citire a datelor dintr-un fișier text sunt echivalente, dar, în cazul în care dimensiunea fișierului este mare, se preferă citirea linie cu linie a conținutului său, deoarece necesită mai puțină memorie.

Deoarece toate metodele folosite pentru citirea datelor dintr-un fișier text furnizează șiruri de caractere, dacă vrem să citim datele respective sub forma unor numere trebuie să utilizăm funcții pentru manipularea șirurilor de caractere.

Exemplu: Fişierul text *numere.txt* conține, pe mai multe linii, numere întregi separate între ele prin spații. Scrieți un program care afișează pe ecran suma numerelor din fişier.

Soluția 1 (folosind metoda read):

Construim o listă numere care să conțină numerele din fișier, împărțind șirul corespunzător întregului conținut al fișierului în subșiruri cu metoda split și transformând fiecare subșir într-un număr cu metoda str:

```
f = open("numere.txt")
numere = [int(x) for x in f.read().split()]
print("Suma numerelor din fisier:", sum(numere))
f.close()
```

Soluția 2 (folosind metoda readline):

Construim tot o listă care să conțină toate numerele din fișier, dar împărțind în subșiruri doar șirul corespunzător liniei curente:

```
f = open("numere.txt")
numere = []
linie = f.readline()
while linie != "":
    numere.extend([int(x) for x in linie.split()])
    linie = f.readline()
print("Suma numerelor din fisier:", sum(numere))
f.close()
```

Evident, o soluție mai eficientă din punct de vedere al memoriei utilizate constă în calculul sumei numerelor de pe fiecare linie și adunarea sa la suma tuturor numerelor din fișier:

```
f = open("numere.txt")
total = 0
linie = f.readline()
while linie != "":
    numere = [int(x) for x in linie.split()]
    total = total + sum(numere)
    linie = f.readline()
print("Suma numerelor din fisier:", total)
f.close()
```

Soluția 3 (folosind metoda readlines):

Vom proceda într-un mod asemănător cu soluția 2, dar parcurgând lista cu liniile fișierului furnizată de metoda readlines:

```
f = open("numere.txt")
total = 0
for linie in f.readlines():
    numere = [int(x) for x in linie.split()]
    total = total + sum(numere)
print("Suma numerelor din fisier:", total)
f.close()
```

Atenție, în oricare dintre soluțiile prezentate, metoda split trebuie apelată fără parametri, pentru a împărți șirul respectiv în subșiruri considerând toate spațiile albe (care includ caracterele '\n' și '\r')! Altfel, dacă am apela metoda split doar cu parametrul " "(un spațiu) ar fi generată eroarea ValueError în momentul în care am încerca să transformăm în număr ultimul subșir de pe o linie (mai puțin ultima din fișier), deoarece acesta ar conține și caracterul '\n'!

Scrierea datelor într-un fișier text

În limbajul Python, într-un fișier text se pot scrie doar șiruri de caractere. Pentru scrierea datelor într-un fișier text sunt definite următoarele metode:

• write(șir): scrie șirul respectiv în fișier, fără a adăuga automat o linie nouă

Exemplu:

Program	Fișier de ieșire
<pre>f = open("exemplu.txt", "w") cuvinte = ["Ana", "are", "mere!"]</pre>	Anaaremere!
<pre>for cuv in cuvinte: f.write(cuv)</pre>	
f.close()	

Dacă dorim să scriem fiecare cuvânt pe o linie nouă, atunci trebuie să modificăm f.write(cuv)în f.write(cuv + "\n").

• writelines(colecție de șiruri): scrie toate șirurile din colecție în fișier, fără a adăuga automat linii noi între ele

Exemplu:

Program	Fișier de ieșire
<pre>f = open("exemplu.txt", "w") cuvinte = ["Ana", "are", "mere!"] f.writelines(cuvinte) f.close()</pre>	Anaaremere!

Dacă dorim să scriem fiecare cuvânt pe o linie nouă, atunci fie trebuie să adăugăm câte un caracter "\n" la sfârșitul fiecărui cuvânt din listă, fie să modificăm f.writelines(cuvinte)în f.writelines("\n".join(cuvinte)), deci să concatenăm toate șirurile din listă într-unul singur, folosind caracterul "\n" ca separator.

Închiderea unui fișier text

Indiferent de modalitatea în care a fost deschis un fișier și, implicit, accesat conținutul său, acesta trebuie închis după terminarea prelucrării sale, folosind metoda close(). Închiderea unui fișier constă în golirea eventualei zone tampon (buffer) alocate fișierului și ștergerea din memorie a obiectului asociat cu el. Dacă un fișier deschis într-unul dintre modurile de scriere nu este închis, atunci există riscul ca ultimele informații scrise în fișier să nu fie salvate! În mod implicit, un fișier este închis dacă referința obiectului asociat este atribuită unui alt fișier (i.e., se utilizează, din nou, funcția open).

Putem elimina necesitatea închiderii explicite a unui fișier putem folosi o instrucțiune with...as, astfel:

```
with open("exemplu.txt") as f:
    s = f.readlines()
    print(f.closed) #False

print(f.closed) #True
print(s)
```

În acest caz, fișierul va fi închis automat imediat după ce se va termina prelucrarea sa, așa cum se poate observa din exemplul de mai sus (data membră closed permite testarea stării curente a unui fișier, respectiv dacă acesta a fost închis sau nu). Mai mult, închiderea fișierului respectiv se va efectua corect chiar și în cazul apariției unei erori în timpul prelucrării sale. Atenție, chiar dacă se utilizează o instrucțiune with...as, erorile care pot să apară în momentul deschiderii unui fișier trebuie să fie tratate explicit!

În încheiere, vom prezenta un exemplu în care vom utiliza toate cele 3 moduri de deschidere ale unui fișier text.

Mai întâi, vom implementa un program care să genereze un fișier text care va conține pe prima linie o sumă formată din n numere naturale aleatorii (de exemplu, 12 + 300 + 9 + 1234):

```
import random
numef = input("Numele fisierului: ")
n = int(input("Numarul de valori aleatorii: "))
```

```
with open(numef, "w") as f:
    # initializam generatorul de numere aleatorii
    random.seed()
    for k in range(n - 1):
        # generam un numar aleatoriu
        # cuprins intre 1 si 1000
        x = random.randint(1, 1000)
        f.write(str(x) + " + ")
    f.write(str(random.randint(1, 1000)))
```

În continuare, vom implementa un program care să calculeze suma numerelor din fișier și apoi să o scrie la sfârșitul primei linii, după un semn "=" (de exemplu, 12 + 300 + 9 + 1234 = 1555):

```
numef = input("Numele fisierului: ")

# deschidem fisierul pentru citire si
# calculam suma numerelor de pe prima linie
f = open(numef, "r")
nr = [int(x) for x in f.readline().split("+")]
s = sum(nr)

# deschidem fisierul pentru adaugare
# si scriem suma la sfarsitul primei linii

# fisierul deschis anterior pentru citire
# va fi inchis implicit
f = open(numef, "a")
f.write(" = " + str(s))
# inchidem explicit fisierul
f.close()
```